

Σ Παθήσεις του πέους

Χ
Ε
Σ
Ε
Ι
Σ

Υπάρχουν αρκετές παθήσεις του πέους που συχνά ταλαιπωρούν τους νεαρούς άνδρες, προκαλώντας πόνο και δυσκολία στη σεξουαλική επαφή. Από τις πιο συχνές παθήσεις είναι η φίμωση. Η άκρη του πέους, που ονομάζεται βάλανος, περιβάλλεται από δέρμα, το οποίο δημιουργεί ένα προστατευτικό κάλυμμα και λέγεται ακροποσθία. Όταν η ακροποσθία είναι στενή, δεν μπορεί να τραβηχτεί προς τα πίσω, με αποτέλεσμα να μην αποκαλύπτεται η βάλανος. Μάλιστα, δεν είναι λίγες οι φορές όπου κατά τη διεύδυση στον κόλπο και μετά από παλίνδρομες κινήσεις μέσα σε αυτόν μπορεί να νιώσει κανείς πόνο στο πέος. Ο πόνος αυτός στην περιοχή του πέους μπορεί να υποδηλώνει πλήρη ή μερική φίμωση. Καλό θα είναι να μην προσπαθήσει κανείς να αποκαλύψει τη βάλανο μόνος του, τραβώντας το δέρμα προς τα κάτω, γιατί μπορεί να προκαλέσει τραυματισμό ή και να εγκλωβίσει το δέρμα του πέους γύρω από τη βάλανο, με αποτέλεσμα λόγω της περισφιξης να δημιουργηθεί μια επείγουσα κατάσταση που ονομάζεται παραφίμωση και χρήζει άμεσης αντιμετώπισης. Είναι απαραίτητη η επίσκεψη σε ειδικό χειρουργό ουρολόγο, καθώς πολλές φορές χρειάζεται χειρουργική επέμβαση, ώστε να αφαιρεθεί η ακροποσθία και να απελευθερωθεί η βάλανος (περιτομή). Είναι μία μικρή επέμβαση που γίνεται με τοπική αναισθησία και ο ασθενής μετά από το χειρουργείο φεύγει άμεσα από το νο-

Δωρεάν Συμβουλευτική Γραμμή Σεξουαλικής Υγείας
Δευτέρα-Παρασκευή 12.00-16.00
Τηλέφωνο 77.77.28.77
Ιατρικό Κέντρο Σεξουαλικής Υγείας Θάνου
Ασκητή
Αθαλάσσης 62, 3ος όροφος
Στρόβολος, Λευκωσία
Τηλ.: 22459555, 22459556
Fax: 22777197
www.askitis-cy.com

σοκομείο. Ο βραχύς χαλινός είναι μια ακόμα πάθηση που εμφανίζεται στον ανδρικό πληθυσμό. Ο χαλινός είναι μια μικρή λωρίδα δέρματος η οποία ενώνει την ακροποσθία με τη βάλανο. Μπορεί να έχει ακούσει κανείς από συζητήσεις φίλων του ότι σπάει στην πρώτη ολοκληρωμένη σεξουαλική

επαφή. Αυτό βέβαια δεν ισχύει, καθώς ο χαλινός τις περισσότερες φορές παραμένει ανέπαφος κατά τη διάρκεια των σεξουαλικών επαφών. Σε κάποιες περιπτώσεις, όταν ο χαλινός είναι βραχύς, μπορεί να τραυματιστεί ή να κοπεί κατά τη διάρκεια συνήθως των πρώτων σεξουαλικών επαφών, ιδίως εάν ο κόλπος είναι στεγνός. Εάν σπάσει ο χαλινός, τότε απαιτείται άμεση ιατρική φροντίδα, λόγω του πόνου και της αιμορραγίας που συνήθως ακολουθεί. Μια άλλη κατάσταση στο πέος που μπορεί να δυσκολέψει τη σεξουαλική επαφή λέγεται συγγενής κάμψη του πέους. Μερικοί άνδρες γεννιούνται με πέος το οποίο κατά

τη στύση δεν είναι τελείως ή σχετικά ευθύ, με αποτέλεσμα να είναι δύσκολη η είσοδος στον γυναικείο κόλπο και να υπάρχει πόνος κατά τη σεξουαλική επαφή, τόσο από τον άνδρα όσο και από τη γυναίκα. Η κάμψη είναι συνηθέστερα προς τα πάνω, αλλά μπορεί να είναι και προς τα κάτω ή τα πλάγια. Αν η κάμψη είναι τόσο σημαντική που να επηρεάζει τη σεξουαλική επαφή, τότε θα πρέπει ο ασθενής να υποβληθεί σε μια χειρουργική επέμβαση με τοπική αναισθησία για να γίνει ο ευθειασμός του πέους και να είναι εύκολη η σεξουαλική επαφή. Τέλος, θα πρέπει να αναφερθούμε και σε μια πάθηση που λέγεται υποσπαδία και κατά την οποία το έξω

Dr Θάνος Ε. Ασκητής
Νευρολόγος - Ψυχίατρος
Διδάκτωρ Ψυχιατρικής
Πανεπιστημίου Αθηνών
Πρόεδρος Ιατρικού Κέντρου
Σεξουαλικής Υγείας &
Dr Κωνσταντίνος Α. Ρόκκας
Χειρουργός Ουρολόγος -
Ανδρολόγος
Διευθυντής Ιατρικού Κέντρου
Σεξουαλικής Υγείας

στόμιο της ουρήθρας δεν βρίσκεται στη θέση που όλοι γνωρίζουμε, αλλά σε κάποιο σημείο στην κάτω επιφάνεια του πέους. Αυτό το γεγονός μπορεί να δυσκολέψει τόσο την ούρηση όσο και τη γόνιμη εκσπερμάτιση και είναι αναγκαίο να αντιμετωπιστεί χειρουργικά.

Ενσώματα νόηση: Πώς το σώμα επηρεάζει τη σκέψη μας;

Τις τελευταίες τρεις δεκαετίες, η Γνωστική Επιστήμη -το διεπιστημονικό πεδίο που ασχολείται με τη μελέτη του νου- έχει υποστεί μια σημαντική αλλαγή. Πολλοί νευροεπιστήμονες, ψυχολόγοι, γλωσσολόγοι και φιλόσοφοι ενδιαφέρονται πλέον να εξακριβώσουν πώς οι νοητικές μας διεργασίες επηρεάζονται από το σώμα μας και από το χωρικό και κοινωνικό περιβάλλον στο οποίο το σώμα μας εντάσσεται. Αυτή η προσέγγιση, η οποία επικεντρώνεται στη συμβολή των συστημάτων της αντίληψης και της κίνησης στις νοητικές μας λειτουργίες, είναι γνωστή ως ενσώματη νόηση (embodied cognition). Η ενσώματη νόηση αντιπαρτίθεται με προσεγγίσεις που θεωρούν τον νου ως

αποκομμένο από το σώμα και τον υλικό κόσμο - ένας διαχωρισμός με βαθιές φιλοσοφικές ρίζες, που αντικατοπτρίζεται χαρακτηριστικά στη γνωστή ρήση "Σκέψομαι, άρα υπάρχω" του φιλοσόφου Ρενέ Ντεκάρτ. Σύμφωνα με θεωρίες της ενσώματης νόησης, η αναπαράσταση μιας έννοιας, όπως για παράδειγμα το "λεμόνι", περιλαμβάνει όχι μόνο γλωσσικές πληροφορίες (π.χ., γραμματικές και φωνολογικές πληροφορίες για τη λέξη "λεμόνι") και πληροφορίες για το νόημα της λέξης (π.χ., τη σχέση της με τις έννοιες πορτοκάλι, εσπεριδοειδές, δέντρο), αλλά και αντιληπτικές και κιναισθητικές πληροφορίες βάσει της εμπειρίας μας: το κίτρινο χρώμα του λεμονιού, τη μυρωδιά και την ξινή του γεύση, το σχήμα, την υφή και το βάρος που έχει στο χέρι μας. Από αυτή την άποψη, όταν βιώνουμε μια κατάσταση, αποθηκεύουμε στη μνήμη μας αντιληπτικές και κιναισθητικές πληροφορίες τις οποίες προσμοιώνουμε σε κάποιο βαθμό όταν ανακαλούμε μετά τη σχετική έννοια. (Δημιουργήστε την εικόνα του λεμονιού στο μυαλό σου όταν διάβασες αυτή την παράγραφο; Γέμισε σάλιο το στόμα σου ανακαλώντας την ξινάδα του.) Η ενσώματή μας εμπειρία επηρεάζει όχι μόνο αυτές, αλλά και αφηρημένες έννοιες. Για παράδειγμα, η έννοια του χρόνου, ο οποίος δεν είναι οπτικά παρατη-

Embody your Remembrance

Εργαστήριο από τους εικαστικούς Λητώ Κάττου & Λεόντιο Τουμπούρη σε συνεργασία με την Αλεξία Γαλάτη
Δημοτικό Κέντρο Τεχνών Λευκωσίας [NiMAC]
Τετάρτη, 12 Μαρτίου 2014, 7 μ.μ.
Αυτό το διαδραστικό εργαστήριο περιλαμβάνει μία ώρα πρακτικής yoga, καθοδηγούμενης από την Αλεξία Γαλάτη, και επικεντρώνεται στον επαναπροσδιορισμό της ενσώματης μνήμης μέσω της φυσικής άσκησης. Είναι μέρος μιας σειράς εργασιών, η οποία εστιάζεται στην "ανάκληση της μνήμης", με τη συμμετοχή μιας ομάδας καλλιτεχνών, ποιητών και αρχιτεκτόνων στο πλαίσιο του project Transcapes / The Halted Traveller της εικαστικού Μαρίας Λοϊζίδου. Το project αποτελεί μέρος της πρότασης της Έλενας Πάρνα Exercises on Orientation της έκθεσης Other Indications του Δημοτικού Κέντρου Τεχνών Λευκωσίας.
Δωρεάν συμμετοχή / παρέχονται χαλάκια / φορέστε άνετα ρούχα

ρήσιμος, αναπαριστάται μέσω της αντιληπτής έννοιας του χώρου. Οι έννοιες του χρόνου και του χώρου συνδέονται στην εμπειρία μας, αφού συνήθως χρειάζομαστε περισσότερη ώρα για να διανύσουμε μεγαλύτερη απόσταση. Στα ελληνικά και σε άλλες γλώσσες, οι μεταφορικές εκφράσεις με τις οποίες αναφερόμαστε στο παρελθόν και στο μέλλον πράγματι περιγράφουν το πέρασμα του χρόνου ως κίνηση σε μια οριζόντια γραμμή ("Προσεγγίζουμε το Πάσχα" ή "Ας αφήσουμε αυτή την παρεξήγηση πίσω μας"). Έρευνες δείχνουν πως η κινητική μας κατάσταση (π.χ., αν μόλις αποβιβάστηκε από ένα αεροπλάνο ή αν περιμένουμε να επιβιβαστούμε) επηρεάζει την ερμηνεία χρονικών εκφράσεων, επιβεβαιώνοντας την κοινή δομή αναπαράστασης του χρόνου και του χώρου.

Ακόμα και ο συνήθης τρόπος χρήσης του σώματός μας φαίνεται να έχει σημασία. Για τους περισσό-

τερους ανθρώπους, που είναι δεξιόχειρες, η έννοια του καλού αντιστοιχείται στη δεξιά μεριά του σώματος και του κακού στην αριστερή. Αυτό ανακλάται τόσο στο λεξιλόγιο μας (π.χ., θετικές έννοιες όπως "δεξιότητα" και "επιδέξιος"), όσο και σε πολιτιστικές πρακτικές (π.χ., κάνουμε τον σταυρό μας με το δεξί χέρι και μπαίνουμε σε ένα καινούργιο σπίτι "με το δεξί" πόδι). Πειραματικά ευρήματα επιβεβαιώνουν αυτή την αντιστοίχιση του καλού-κακού για τους δεξιόχειρες, καθώς και την αντίστροφη για τους αριστερόχειρες. Με την ίδια λογική, λοιπόν, ένας γιόγκι που περνά αρκετό χρόνο ανεστραμμένος, με το κεφάλι στο έδαφος και τα πόδια στον αέρα, ίσως έχει αντιστρέψει σε κάποιο βαθμό μια παρόμοια κάθετη μεταφορά του καλού-κακού (π.χ., "υψηλές προδιαγραφές", "χαμηλό στάτους"). Αυτό δεν έχει εξεταστεί ακόμα πειραματικά, δέτε όμως στο ένθετο κουτί πληροφορίες για ένα σχετικό εργαστήριο!

Στο ερευνητικό έργο που διεξάγουμε στο Εργαστήριο Πειραματικής Ψυχολογίας του Πανεπιστημίου Κύπρου δίνουμε ιδιαίτερη έμφαση στη σχέση νόησης, σώματος, και περιβάλλοντος. Στις τρέχουσες έρευνές μας εξετάζουμε πώς αποθηκεύουμε και ανασύρουμε από τη μνήμη μας χωροταξικές πληροφορίες (π.χ., για

τη θέση κτηρίων σε ένα περιβάλλον), πώς συντονίζομαστε σε κοινές δραστηριότητες με τους άλλους (π.χ., για να αναδομήσουμε μια διάταξη αντικειμένων), και πώς οι κιναισθητικές πληροφορίες συμβάλλουν στην επίδοσή μας σε διάφορα έργα. Όσον αφορά το τελευταίο ερώτημα, χρησιμοποιώντας τεχνολογία Εικονικής Πραγματικότητας, διερευνούμε αν οι χειρονομίες που χρησιμοποιούμε όταν μελετούμε κατευθυντήριες οδηγίες για μια διαδρομή βελτιώνουν την πλοήγησή μας προς τον προορισμό και τη μνήμη μας για το περιβάλλον. Τα ευρήματά μας συνιστούν πως οι κιναισθητικές πληροφορίες που παρέχονται από τις χειρονομίες είναι χρήσιμες, ιδιαίτερα για όσους έχουν χαμηλές χωροταξικές ικανότητες.

Η αναπαράσταση της γνώσης παραμένει ίσως το πιο ακανθώδες ζήτημα της Γνωστικής Επιστήμης. Εντούτοις, είναι ολοένα και πιο αποδεκτό πως η μελέτη του νου στο εργαστήριο πρέπει να αντικατοπτρίζει το γεγονός ότι οι άνθρωποι είναι γειωμένοι στο σώμα τους και εξαρτώνται από αυτό για να διαδράσουν με το περιβάλλον τους και με άλλα κοινωνικά όντα.

* Μεταδιδακτορική ερευνήτρια στο Εργαστήριο Πειραματικής Ψυχολογίας και συνεργάτιδα του Κέντρου Εφαρμοσμένης Νευροεπιστήμης του Πανεπιστημίου Κύπρου

